

מסורת הש"ס

(א) תמורה יז: [ע"ש בכורות
יד: ע"ש, (ב) ש"ך לע"ב.

נוסחת הריב"ן

(א) דהו: (ב) חק: (ג) יקריב
אזו: לרזוט לפני ה':
(ד) תמורת העולה הכשר
והדס וגו' והדר ודס ולרי
שלמים וזמחן יספך ט':
(ה) כך נהוג: (ו) כך נהוג:
(ז) כהווייתו יאה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול יעלם וכו' יעלית עולותך תמורת עולה כבשר והס וכו' כדרך שאתה נוהג בשלמים: (ב) ד"ה ח"ל רק וכו' עלה ורולדות שלמים: (ג) ד"ה אחי וכו' דגמרי בה מיפה כלבד:

הגהות מהר"ב

[illegible]

הגהות התוספות

1. ז"ל דלמיריזי. 2. ז"ל דלמיריזי.
3. היצת קאמער.
4. היצת מביטן.
5. נדל"ל ומדרכא.
6. ז"ל ויזן ב'.
7. היצת שלמים נמחק.
8. ז"ל גמירי.
9. ז"ל כמלוצה.
10. ז"ל ויהדס.
11. ז"ל דללז.

מוסף רש"י

בולוי
ובתמורתם
מדבר. דאזא (לאשמועין)
שיקטו למחנה. דלי לניקח
הקדש אלא למחנה, לא למחנה
שיעלו לירושלים. הא
שמעין קראי טובא השמר
לך מן חטא עולותיך ונ'
בכורות מהם. רימנע מהם
מים ויזון. דאזא ליקים
ליה פסא וכלא (תמורתו).
תיל רעשית עולותיך.
והא קרא אלא לנק קדשך
(ממך)

מי שאמר פרק רביעי נזיר

א"ר יוחנן הלכה היא כגור. כן דהואיל וסמומין הן אע"פ שמעורבין והן יפלו לנדרה: מותר נדר יסא לנדרה. והכא נמי כיון דהני ממונות לא גרידי שכבר מת (סוהו) לכו מותר ויפלו לנדרה ואין חוששין לנדרה מטעם שבהן: אפטו לכסי סמומין. מן דיפלו לנדרה דאין

ויהלא דמי חטאת מעורבין בהן א"ר יוחנן
הלכה היא בניור ר"ל אמר לכל נדריהם
ולכל נדבותם התורה אמרה מותר נדר יהא
לנדבה בשלמא לר' יוחנן דאמר הלכה היא
בבניור אמטו להכי סתומין אין מפורשין לא
אלא לר"ל לכל נדריהם ולכל נדבותם
ממאי איריא סתומין אפי' מפורשין אמר רבא
מפורשין לא מצית אמרת כבר פסקה ת"א
דברי ר' ישמעאל דק קדשך אשר יהיו לך
ונדרך בולדי קדשים ובתמורתם הכתוב
ממרב מה תקנתן תשא ובאת אל המקום
אשר יבחר ה' יכול יעלם לבית הבחירה
וימנע מהם מים ומזון בשביל שימותו ת"ל
ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך
בדרך שאתה נוהג בעולה נוהג בתמורתה
בדרך שאתה נוהג בשלמים נוהג בולדיה
יכול אף ולד חטאת ותמורת אשם כן ת"ל
דק דברי ר' ישמעאל א"ר ע"ע אומר אינו צריך
הרי הוא אומר אשם הוא בהוייתו יהא קתני
יכול יעלם לבית הבחירה וימנע מהם מים
ומזון בשביל שימותו ת"ל ועשית עולותיך
אמאי הא ולד חטאת הוא דגמירין בה מיתה
אי לאו קרא ה"א ולד חטאת בכל מקום
וולדי

דכבי וכן נמי באשם ליכא ולד דלוינא בא חלל זכר: פ"ל ק.
שפין הכתוב מדבר אלל בתמורת עולה (ג) ולדות שלמים ולא בולד
תמולת ותמורת אשם דס וצמך ישפן דכבי בקרב היינו שלמים:
ר"ע אומר אינו לריך. למעט אשם שפין הוא אומר אשם הוא
בדאיתו (ד) ולקמן מפרש מאי קאמר: קפני יכול יעלם. כמו אמר
הוא יכול יעלם מ"ל ועשית עולותיך הבשר ודלס טעמא דכתיב
דיתמנא ועשית עולותיך משום הכי לא יומתו ולדי שלמים ותמורת
עולה הא אי לא כתב קרב אולי למיתה: אמאי הא גבי ולדות חטא
הוא דגמרי (ה) מיסא. כלבד בתם תמורה (דף כא:). ולא
גבי שאר ולדות קדשים ותמורותיהם: אי לאו קרב. ועשית
עולותיך הוה אמינא ולדי חטאת מתים בכל מקום שפין:
אבל

אלא לרבי שמעון בן לקיש אפילו מפורשין דנימא

מפורשין לא מצית אמרת. דימלו לנדבה דכבר פסקה חנא דבי רבי ישמעאל דולג תשעתא
שנה דלחיזרזי חזיל ואל לנדבה דהכל נקרא מומר תשעתא בין ודל תשעתא בין תמו
ויהיפרי לה נעלה או יהיה דתמן במסכת מעילה (דף יא.) יהיה דהפריש מעות לגזירותו ומת והיו לו
שם מומרות עניהם ויהי דמי לומר דהלכה גמירי לה תשעתא מתה אלף נוחה ליה לנאמי תנא
עולה ושלמים וקרבו שלמים: כל אחד דביניה כמו במשנתי דקאמר עולה תיקרב עולה: **רק**
פ'אלו קדשים דרש רק קדשין אלו התמורות אשר יהיו נן אלו הולדות לעולה ושלמים ג'
בחקלא ואלו תורת עולה וטורת שלמים: **ובא** תקנתן תשא ובא. בירושלים: יכול יעלה ויעשה
שימות. לומר יביעם בדרך ששעין בולג תשעתא ובתמורת תשעתא דלאו למיסה: **ול** ויש
קרא ודל וצחקן ישפך והבשר תאכל והיינו שלמים ושמין ליה יהי קרא רק קדשין לומר
שקריבין למזבח נהוג בתמורתן וכדרך שאמה נהוג בשלמים דסופיה דקרא קריי בשלמים דל
תמורה לגבי עולה דזכר לא שייך ביה ודל וגבי שלמים דנקבה נקט ודל: **יבול** אף ודל תשעתא
ולא שיהא ביה נקבה וגבי אשם תמורה שיהא זכר ודל קאמר ביה קרא בולג תשעתא תנא
אשם כלומר שיקרב לשם תשעתא ואשם אשם תמורת לומר רק למעוטי ודל תשעתא ותמורת אשם
צריך. דלוינו מביא אלף אשם עזמו: **קתני** יבול יע"ם. כמו אמר מר: **ואמאי** הא
הילכתא וגמירי לה דתשע תשעות תמות ואלו נן [ולד] תשעתא ותמורת תשעתא ותשעתא שמו
השנה והואיל לא קריי בשלמים ועולה מהיבא חתי שימות: **א** לאו קרא הוא אמינא ודל חב
תמולה ושלמים יביא לנית במחורה: **קתני** יבול אף ודל תשעתא ותמורת אשם בן ח"ץ
לאלאשם הוא דלאת. לומר שאינו קרב אשם דלי לאו קרא היה אמינא תנהוג בתמורת אשם [כדן]
דכל שבתשעתא מתה בשאם רועה לפי רית דפריש כל שבתשעתא מתה בשאם עולה פריך הכי דמש
[אשם] דין שנהג בתמורת עולה דין קרי וילתא דהלכה דתמורת אשם לא קריבא אשם אלף
קאמר לומר [אשם קרב] תשעתא ואשם קרי עלה בעשה דכי משמע קאמר תמורת עולה ודל
עולה ויהי לשם שלמים בדכתיב תשא ובא ושעית עולותיך הבשר [א] [הא] ודל תשעתא ותמו
ותמורת אשם לשם [א] עולה אלף ודל תשעתא מתה מהיבא חתי ותמורת אשם מהיבא חתי קרי לשם
הבא מכלל עשה דלי מהיבא חתי הוא אמינא הילכתא שלא קריב תשעתא ואשם ודל מקריי

בה.

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֵב מִי פֶגַע וּפֶדָה
תִּהְיֶה תַּמְרוּהָ הַלֵּלָהּ:
לֵב גִּמְיָ שֶׁסֶּפֶג הַלֵּלָהּ
וּפֶדָה הַלֵּלָהּ:

תורה אור השלם

1. וְכִי אָל אֶרֶץ אֵל
בְּנֵי וָאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִקְרַת אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מִנְחַת יִשְׂרָאֵל וְכֵן הָיָה
יִקְרִיב
בְּשֵׂמֶל לָקֵל גִּירָה
וְלָקֵל דִּירָהּ אֶשֶׁר
יִקְרִבוּ לָהּ לַעֲלֹה.

2. רַק מִדִּשְׁךְ וְשֵׂמֶל
כִּי וְתִקְרֶיךָ תִּשָּׂא וְהָיָה
אֵל מִקְדָּשׁ אֶשֶׁר יִבְרָךְ
הַדִּשְׁךְ וְכֵן
וְעִשִּׂיתָ לַעֲלֹמֵי דָבָר
3. וְכֵן עַל מִנְחַת "אֶלֶיךָ"
וְכֵן וְכִי יִשְׁמַר עַל
מִנְחָה וְכֵן
תִּשָּׂא: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
4. וְהִקְרַת אֶת אֶרֶץ
הַמִּשְׁכָּן אֶשֶׁר לִידָהּ
אֶת שְׂמֵךְ הָאֵל: וְכֵן יִקְרֶיךָ ז' ז'

פ' הרא"ש

[illegible]

ועליו חידד ה"א דהלכה היא בחטאת למות בכל מקום ומחשבו וראת הוה דרש' דשאר' ולד' דרש' ימותו בבית הבחירה:

(א) גרסה מספר 140 ו'11 והיה דבר מצי למימר דהלכת'ת היא דכולהו וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones